

Głos w dyskusji

Sesja/Panel - II dzień Kongresu – 30 listopada 2007r.

Panel specjalny I pt. „Sektor finansowy – dylematy i kierunki rozwoju” (h.9.00-11.30)

Temat wystąpienia – stabilność sektora finansowego w Polsce

Imię i nazwisko – Małgorzata Mikita

Stanowisko/miejsce pracy – adiunkt w Wyższej Szkole Handlu i Prawa im. R.Łazarskiego w Warszawie

Telefon – 0-22-644-72-15

e-mail: malgorzata.mikita@poczta.lazarski.pl

Kluczową kwestią dla rozwoju rynku finansowego w każdym kraju jest jego stabilność. Niestety, stabilność sektora finansowego w Polsce jest zagrożona.

Proszę zauważyć, że wyraźnym trendem obserwowanym w ciągu kilkunastu ostatnich lat na rynku finansowym w UE jest rozwój bankowości transgranicznej. Jest to efekt rosnącego poziomu integracji rynku finansowego UE. Obok wielu zalet jakie niesie ze sobą to zjawisko, można wskazać także pewne istotne zagrożenie. Dotyczy ono stabilności sektora finansowego w UE, a tym samym w Polsce.

Obecnie istniejący w ramach UE system bezpieczeństwa finansowego nie jest w stanie rozwiązać problemu ewentualnych kryzysów na tym rynku. Obserwuje się istotne rozbieżności między poziomem integracji rynku finansowego UE a jego strukturą regulacyjno-nadzorczą.

System sieci bezpieczeństwa w UE ma charakter wyraźnie narodowy, co oznacza, że poszczególne kraje UE organizują nadzór nad rynkiem finansowym we własnym zakresie (przybiera on charakter nadzoru zintegrowanego lub sektorowego). Nie istnieje system nadzoru finansowego dla całego rynku UE. Rodzi to pytanie – kto będzie finansować skutki ewentualnego kryzysu jaki może pojawić się na tym rynku wskutek np. niewypłacalności jednego lub kilku banków transgranicznych. Jaką odpowiedzialność powinien ponosić kraj macierzysty, a jaką kraj goszczący „zagrożonej” instytucji finansowej? Obecnie, główna odpowiedzialność spoczywa na kraju goszczącym. Powstaje problem – otóż Polska, jako kraj goszczący może nie być w stanie samodzielnie pokryć kosztów kryzysu spowodowanego niewypłacalnością dużego banku transgranicznego. Może to zachwiać stabilnością naszego systemu finansowego.

Sądzę zatem, że z punktu widzenia Polski, jak też innych krajów o dużym udziale kapitału zagranicznego w aktywach sektora bankowego, priorytetową sprawą jest wypracowanie nowych zasad nadzoru nad rynkiem finansowym UE. Ważne jest aby zasady te jasno precyzowały rolę banku macierzystego w przypadku finansowania jakichkolwiek kryzysów z nim związanych.